

Syng Julen Laaang Mini



16 Salmer & Sange



Silhuetter & klavermusik

◆ [ONLINE MUSIK](#) ◆

Indholdsfortegnelse

Julens salmer

1. Barn Jesus i en krybbe lå
2. Dejlig er jorden
3. Dejlig er den himmel blå
4. Det kimer nu til julefest
5. En rose så jeg skyde
6. En stald og en krybbe
7. Et barn er født i Betlehem
8. Forunderligt at sige
9. Glade jul, dejlige jul
10. Julen har englelyd
11. Kimer, I klokker
12. Nu tændes tusind julelys
13. Julen har bragt velsignet bud
14. Velkommen igen, Guds engle små

Julens sange

15. Højt fra træets grønne top
16. Sikken voldsom trængsel og alarm

Juleevangeliet

Bibelen på Hverdagsdansk - bibelen.nu



Syng Julen Lang MiNi

Design: Niels Larsen © 2016
Copyright - Udgivelse - Produktion:
Larsen MultiMedia © 2016-25

GRATIS Syng Julen Lang MiNi©
må ikke sælges eller udgives helt eller delvist.
4. udgave ISBN 978-87-997930-5-1

Gratis på www.syngjulenlang.dk

- ◇ Musik til alle sange
- ◇ Print-Selv hæfte MiNi
- ◇ E-hæfte for mobile, TV, PC mv.
- ◇ Vejledninger for print mm

Vises bedst med AdobeAcrobat



1. Barn Jesus i en krybbe lå,
skønt himlen var hans eje;
hans pude her blev hø og strå,
mørkt var der om hans leje.
Men stjernen over huset stod,
og oksen kyssed barnets fod.
Halleluja, halleluja, barn Jesus!

2. Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad,
ryst af din tunge smerte!
Et barn er født i Davids stad
til trøst for hvert et hjerte;
til barnet vil vi stige ind
og blive børn i sjæl og sind.
Halleluja! Halleluja! Barn Jesus!

Tekst: H. C. Andersen 1832

Melodi: Niels W. Gade 1859



2. Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

3. Englene sang den
først for markens hyrder,
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig:
os er en evig frelser fød!

Tekst: B.S. Ingemann 1850

Melodi: Schlesisk 18. årh.

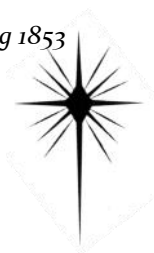




3. Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.
2. Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.
3. Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.
4. Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.
5. De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem,
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.
6. Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.
7. Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1810 og 1853

Melodi: J. G. Meidell 1846

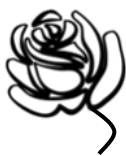




4. **Det kimer nu til julefest,**
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.
2. O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunger under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!
3. Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!
4. O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.
5. Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.
6. Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!
7. Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.
8. Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og Himmel-dåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.
9. Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest.
Da skal med Davids-harpens klang,
dig takke højt vor nytårssang.

*Tekst: N. F. S. Grundtvig 1817. Bearbejdet 1852
Melodi: C. C. N. Balle 1850*

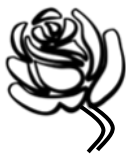
5. En rose så jeg skyde
op af den frosne jord,
alt som os fordum spå'de
profetens trøsteord.
Den rose spired frem
midt i den kolde vinter
om nat ved Betlehem.



2. For rosen nu jeg kvæder
om kap med Himlens hær.
En jomfru var hans moder,
Maria ren og skær.
I ham brød lyset frem
midt i den mørke vinter
om nat ved Betlehem.



3. Den rose fin og lille
har dejlig duft og skær;
den lyse for os ville
og sprede mørket her;
i sandhed mand og Gud;
af syndens nød og pine
han nådig hjalp os ud.



Tekst: Praetorius 1609 /Thomas Laub 1920
Melodi: Köln 1599

Tegnet | markerer pause

6. En stald og en krybbe,
en pude af strå,
så ussel var stedet,
hvor Frelseren lå.
Men stjernen på himlen,
Guds øje i løn,
i Himmelglans klæder
den lille Guds søn.



2. Og englene synger
om Guds velbehag,
og natten forsvinder
og lyser som dag.
Se, mørket er svundet,
nu lyser Guds søn!
Kom, lad os med hyrder|ne
knæle i bøn.



3. Bliv hos mig, min Jesus,
så ussel jeg er.
og gør mig for Fade|ren
hellig og kær!
Da ser jeg ham smile
bag stjernernes gang,
da genlyder jorden
af englenes sang.

Tekst: Luther/ m.f./ Kaj Nielsen 1978
Melodi: William James Kirkpatrick 1895



- 7. Et barn er født i Betlehem,**
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!
2. Et fattig jomfru sad i løn
og fødte Himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!
3. Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom:
Halleluja, halleluja!
4. Og Østens vise ofred der
guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja, halleluja!
5. Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja, halleluja!
6. Guds kære børn vi blev på ny,
skal holde jul i Himmel-by.
Halleluja, halleluja!
7. På stjernetæpper lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, halleluja!
8. Guds engle der os lære brat
at synge, som de sang i nat.
Halleluja, halleluja!
9. Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja, halleluja!
10. Ham være pris til evig tid
for frelser bold og broder blid.
Halleluja, halleluja!

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1820

Mel: Tysk visemelodi 1600/A. P. Berggreen 1849



8. Forunderligt at sige

og sært at tænke på,
at kongen til Guds rige
i stalden fødes må,
at himlens lys og ære,
det levende Guds ord,
skal husvild blandt os være,
som armods søn på jord!

2. Selv spurven har sin rede,
kan bygge dér og bo,
en svale ej tør lede
om nattely og ro.
De vilde dyr i hule
har hver sin egen vrå,
skal sig min frelser skjule
i fremmed stald på strå?



3. Nej, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind,
ja, bede, synge, sukke:
Kom, Jesus, kom herind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den dyre købt!
Her skal du hvile rolig
i kærligheden svøbt.

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1837

Melodi: Carl Nielsen 1919

9. Glade jul, dejlige jul,

engle dale ned i skjul,
Hid de flyve med Paradis-grønt!
hvor de se, hvad for Gud er kønt,
:/: lønlig iblandt os de gå. :/:

2. Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
:/: evig er englenes sang! :/:
3. Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunge om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
:/: salig er englenes sang. :/:
4. Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringe til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
:/: fryd dig, hver sjæl, han har frelst! :/:

Tekst: B. S. Ingemann 1850 og 1852

Melodi: Franz Gruber 1818



10. Julen har englelyd,

vi med fryd
os barnlig på Gud Fader
forlader;
vi var i nød så længe,
dog hørte han vor bøn,
han ved, hvortil vi trænge,
vor Frelser blev Guds Søn;
thi vil vi alle sjunge
med hjerte og med tunge
et: Ære være Gud
for sit julebud!

2. Ret i en salig tid

kom han hid;
til levende og døde
genløde
de ord, der fór så vide
til alle tider hen:
om ham, som tog vor kvide
og gav os fryd igen,
gik ned for os i døden
som sol i aftenrøden
og stod i morgengry
op for os på ny.

**3. Sorg er til glæde vendt,
klagen endt!**

Vor glæde skal hver tunge
udsjunge!
Syng med Guds engleskare
på Jesu fødselsdag
om fred, trods nød og fare,
Gud Faders velbehag,
som vil al sorgen vende
til glæde uden ende;
bær os på børnevis
ind i Paradis!

Tekst: Latin-dansk 1569,

N.F.S. Grundtvig 1837, B.S. Ingemann 1854

Melodi: A. P. Berggreen 1852

11. Kimer, I klokker!

ja, kimer før dag i det dunkle!
Tindrer, I stjerner,
som englenes øjne kan funkle!
Fred kom til jord,
Himmelens fred med Guds ord.
Æren er Guds i det høje!



2. Julen er kommet
med solhverv for hjerterne bange,
jul med Guds-barnet
i svøb, under englenes sange,
kommer fra Gud,
bringer os glædskabens bud.
Æren er Guds i det høje!



3. Synger og danser,
og klapper i eders småhænder,
menneskebørnene
alle til jorderigs ender!
Født er i dag
barnet til Guds velbehag.
Æren er Guds i det høje!



Tekst: N. F. S. Grundtvig 1856

Melodi: Henrik Rung 1857

12. Nu tændes tusind julelys

på jorden til Guds pris,
og stjernerne i tusindtal
på himlen ligervis.

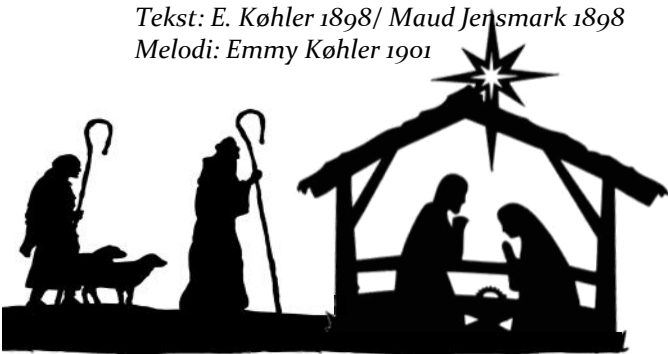
2. Og over land og by i nat
går julens glade bud,
at født er Herren Jesus Krist,
vor Frelsermand og Gud.

3. Kom, milde stjerne, med dit lys
som over Betlehem,
og lad det skænke håb og fred
til hvert et hus og hjem.

4. Til hvert et hjerte, koldt og mørkt,
send du en stråle blid,
en stråle af Guds kærlighed
i denne juletid.

Tekst: E. Køhler 1898/ Maud Jensmark 1898

Melodi: Emmy Køhler 1901



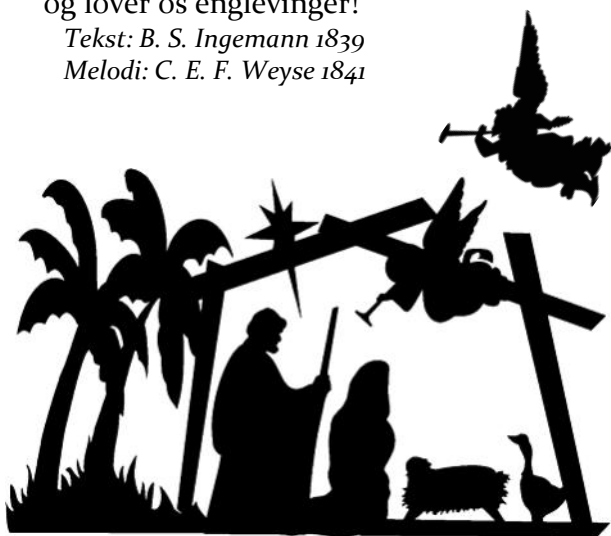
13. Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge.
Hvad englene sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste;
det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

2. Glæden er jordens gæst i dag
med Himmelkongen den lille.
Du fattige spurv, flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og Paradisvejen funden!

3. Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer;
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger!

Tekst: B. S. Ingemann 1839

Melodi: C. E. F. Weyse 1841



14. Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje Himmel-sale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.

2. Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi!
os volder ej den kvide!

3. Vor hytte er lav og så vor dør,
kun armod er derinde,
men gæstet I har en hytte før,
det drages vi til minde;
er kruset af ler og kagen tør,
deri sig engle finde!
4. Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge;
o, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!
5. Så drømme de sødt om Betlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet,
de drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet.
6. Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.
7. Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige,
da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled,
da kommer ret Guds rige.
8. O, måtte vi kun den glæde se,
før vore øjne lukkes!
Da skal, som en barnemoders ve,
vor smerte sødt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske!
lad julesorgen slukkes!

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1824

Melodi: A. P. Berggreen 1832



15. Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen;
spillemand, spil lystigt op!
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

2. Se, børnlil', nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.



3. Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger;
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker skal du få,
når jeg blot tør stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

4. Anna, hun har ingen ro,
før hun får sin pakke,
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr;
men da du så propert syr,
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

5. Denne fane ny og god,
giver jeg til Henrik;
du er stærk, og du har mod,
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn, I skylder ham respekt.
Vid, det er en ære
Dannebrog at bære.

6. Oh, hvor er den blød og rar,
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke;
hun kan bare strikke.

7. Børn, nu er jeg blevet træt,
og I får ej mere;
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Tekst: Peter Faber 1848

Melodi: E. Hornemann 1848



16. Sikken voldsom trængsel og alarm,

det er koldt, og man må gå sig varm;
lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt,
varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare under indkøbspris,
:/: pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare under indkøbspris. :/:

2. Håndværksmanden han må holde her,
kunstneren har også sit besvær,
og hans værker spredes trindt omkring
takket være Hornemann og Bing.
Man af kundskabsvæsnet dagligt ser,
at poeterne bli'r fler og fler,
selv min lille bly, forfrosne fugl
kvidrer med i dag, for det er jul,
:/: jul, jul, jul, jul, jul, jul,
kvidrer med i dag, for det er jul. :/:

3. Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd,
døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttes med begejstret sind.
Børnene de hopper rask af sted,
bedstefader han er også med,
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang,
:/: gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang. :/:

4. Juleaften, o hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød;
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad,
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul,
:/: jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul. :/:
5. Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidligt op,
klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur,
thi så får man sig en lille lur,
:/: lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur. :/:
6. Opad dagen går man byen rundt,
trækker vejret lidt, det er så sundt;
alle folk er i den nye stads,
men om aftenen er der fint kalas.
Gud velsigne dem, der først opfandt
det at lege jul og give pant;
unge pige! Lad os lege skjul,
giv mig kun et kys, det er jo jul
:/: jul, jul, jul, jul, jul, jul,
giv mig kun et kys, det er jo jul. :/:
7. Du, som sendte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst;
dog jeg har det håb, at før jeg dør,
du ej nægter mig en vis favør;
drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med - thi den er falsk og hul -
rør blot ikke ved min gamle jul!
:/: jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul! :/:

Tekst: Peter Faber 1848

Melodi: Adolf Müller

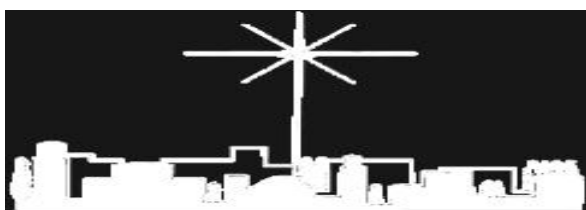


Juleevangeliet

Fra Bibelen på Hverdagsdansk

Jesus bliver født

På den tid befalede den romerske kejser Augstus, at der skulle foretages en folketælling i hele kejserriket. Denne folketælling foregik før den, som fandt sted, mens Kvirinius var guvernør i Syrien. Alle tog af sted for at lade sig indskrive på listerne i den by, de stammede fra, og da Josef var af Kong Davids slægt, måtte han rejse fra Nazaret i Galilæa til Betlehem i Judæa, Davids by. Han var nødt til at tage sin forlovede, Maria, med sig, selv om hun var højgravid. Mens de opholdt sig i Betlehem, kom det tidspunkt, hvor hun skulle føde. Maria fødte sin søn, den førstefødte. Hun svøbte ham i et tæppe og lagde ham i en krybbe i staldrummet, for gæsteværelset var optaget.



Englene og hyrderne på marken

Samme nat lå nogle hyrder under åben himmel og vogtede får på marken uden for byen. Pludselig stod der en engel foran dem, og hele landskabet lå badet i et strålende lys fra Guds herlighed. Hyrderne blev forskrækkede, men englen beroligede dem. »Vær ikke bange!« sagde han. »Jeg er kommet for at fortælle jer en stor og glædelig nyhed, som angår hele folket: I nat er jeres Frelser født i Davids by. Det er Messias, og han er jeres herre. Det her skal være et tegn for jer: I vil finde et lille barn, som ligger i en krybbe, indsvøbt i et tæppe.« I det samme brød himlen ud i jubel. En hær af engle lovpriste Gud med følgende sang: »Al ære til Gud i Himlen og fred på jorden til dem, der gør Guds vilje!«

Da englene igen var vendt tilbage til Himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se, hvad der er sket, det, som Gud har fortalt os om.« Så skyndte de sig ind til byen, hvor de fandt det sted, hvor Maria og Josef boede, og de fandt barnet, som lå i krybben. Hyrderne fortalte nu, hvad englen havde sagt om barnet, og alle, som hørte deres beretning, var forundrede. Maria tog alle ordene til sig og tænkte ofte senere på, hvad der var sket den nat. Hyrderne vendte glade tilbage til fårene på marken, imens de lovpriste Gud for alt, hvad de havde set og hørt. Det var jo sket, som englen havde sagt.

Lukas evangeliet kapitel 2